

[Christmas Møller.]

nægter ikke, at jeg paa et eller andet Omraade kan have overset en Ting; men jeg maa ganske bestemt fastholde det Synspunkt, jeg her angiver, og hvis der fra min Side er begaaet en Fejl ved, at jeg har overset et og andet Udtryk, erkender jeg den gerne. Men jeg tager ikke fejl i Skildringen af, hvorledes vi har faaet Sagen forelagt, og dette kan kun føre mig til at sige, at naar den højtærede Udenrigsminister udtaler sig, som han har gjort her, maa man forlange en Fremlæggelse af selve Dokumentet, enten i Nævnet eller Udvalget, paa en helt, helt anden Maade end tidligere, i det Øjeblik man skal diskutere de omhandlede Forhold.

Til det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen vil jeg gerne sige, at det ærede Medlems Udtalelser var jo i Virkeligheden Udtryk for — hvad skal jeg sige? — det spirende Foraar, ikke saaledes, at jeg dermed kan sige, at det ærede Medlem gav os meget Haab, men vi tror, der gror meget inde bag Ordene, som det ærede Medlem udtalte. Det ærede Medlem har faaet en saa overordentlig smuk parlamentarisk Udtryksform; og vel er Ordene svage, men jeg havde Indtryk af, at Realiteten var stærk. Jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem mente, at dette System kan vi ikke opretholde for vor egen Skyld. Jeg havde Indtryk af, at han mente — jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skal bekræfte det —, at dette System maa vi se at forlade, og derfor siger jeg ogsaa i Dag, hvor Afgørelsen er truffet: Lad os saa ikke diskutere meget mere derom, men lad os forsøge med de Muligheder, der foreligger, at komme over i den ændrede Tilstand, som ogsaa vi for vort Vedkommende i meget, meget høj Grad ønsker, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil være en nyttig sagkyndig og betydningfuld Medarbejder til dette.

Det ærede Medlem Hr. Hauge, Udvalgets højtærede Ordfører — i denne anden Omgang har jeg vel Lov til snarere at sige Socialdemokratiets Ordfører —, var navnlig utilfreds med, at Oppositionen — jeg ved ikke, om det var Konservative eller Venstre — ikke vilde bøje sig for Folkeafgørelsen. Det er jo ogsaa noget af det, han har været mest ivrig efter i sit lange politiske Liv! Jeg har aldrig nogen Sinde set det ærede Medlem Hr. Hauge eller Socialdemokratiet bøje sig for en Folkeafgørelse. I 1920 var Afgørelsen jo i og for sig klar nok. Hvad gjorde de Herrer? Bøjede de sig? Nej, de gjorde, hvad der passede dem. Det betød heldigvis ikke noget dengang, det gør det

jo desværre nu; men de gjorde, hvad der passede dem. Eller i 1926? Eller hvad med Hensyn til den højtærede Statsministers Udtalelser om, hvad han vilde have gjort, hvis Landstingsflertallet ikke var blevet i hans Favør, men var blevet et andet end Folketingsflertallet? Og jeg har Lov til at tale med derom, for det Parti, jeg tilhører, vi bøjede os i Efteraaret 1935 for en Folkeafgørelse paa denne Sag. Men der er ingen forstandig Mening i at sige, at man fra Oppositionens Side skal bøje sig under Regeringspartiers Diktat. Gør den engelske Opposition det; det demokratiske, parlamentariske England, som er Forbilledet for vort Land, som for mig i hvert Fald staaer som Forbilledet for Demokrati og vistnok ogsaa gør det for det ærede Medlem Hr. Hauge? Og det ærede Medlem vil jo ikke kunde benægte, at baade Partiet Venstre og vi har stillet Ændringsforslag og stillet os forhandlingsvilligt til Ændringer. De højtærede Regeringspartier har stillet et Ændringsforslag, nemlig om, at Loven kun skulde gælde til 1. April 1938, og jeg tager vist næppe fejl, naar jeg siger, at det er nærmest ved en Fejltagelse, de har gjort det.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen maa jeg have Lov til at sige, at jeg synes ikke, han og jeg skal diskutere nærmere. Man skal aldrig belaste en Situation mere, end den kan holde til. Jeg har jo haft saa mange Diskussioner i de 5 Aar, der er gaaet, om Ansvar for Valutacentralens Indførelse og dens Fortsættelse og om, hvem der havde Ansvar i denne eller hin Situation. Jeg kan det godt og ved, hvordan vi har stemt, men jeg synes egentlig ikke, der er noget Formaal i at diskutere det. Jeg siger om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Forslag, at jeg synes naturligvis ogsaa — det kan jeg ikke benægte, det vil ikke være muligt for mig efter Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat —, at det rummer Fejl. Men hvis Regeringen havde sagt, det var et Forhandlingsgrundlag, vilde jeg ogsaa have taget det op som saadant, og saa synes jeg ogsaa godt, man kunde have stillet sig velvilligt dertil, idet ingen skal fortælle mig, at den ærede Landstingsmand Hauch, selv om han er fuldstændig enig i Partiet Venstres Forslag, ikke vilde have draget Omsorg for, hvis det kom over i det høje Landsting som vedtaget her, at i hvert Fald Landbrugsvarer blev undtaget fra fri Indførsel her til Landet.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ganske Ret i, at Afgørelsen